

«Είμαι Χριστιανός- je suis chrétien»: η απάντηση για την επίθεση της 26ης Ιουλίου σε εκκλησία στη Γαλλία (Δρ. Μαρία Αλβανού, Εγκληματολόγος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Η επίθεση που έλαβε χώρα στον καθολικό ναό St. Etienne du Rounray στην περιοχή της Νορμανδίας ήρθε για να υπενθυμίσει τον δυστυχώς θρησκευτικό χαρακτήρα της εξτρεμιστικής τρομοκρατίας που έχει στοχοποιήσει την Ευρώπη. Οι τρομοκράτες έδρασαν κάτω από την ομπρέλα του Ισλαμικού Κράτους που ανέλαβε την ευθύνη και έκοψαν το λαρύγγι ενός ογδοντατετράχρονου ιερέα, ενώ κράτησαν ομήρους μοναχές και εκκλησίασμα που βρίσκονταν στον ναό για τη θεία λειτουργία. Το περιστατικό έληξε με την επέμβαση των γαλλικών αρχών που εξουδετέρωσαν τους δράστες.

Το Ισλαμικό Κράτος και γενικότερα οι ομάδες του δικτύου του ισλαμιστικού εξτρεμισμού, ουδέποτε έκρυψαν ότι η δράση τους έχει θρησκευτικό χαρακτήρα. Με μια διεστραμμένη και προσανατολισμένη προς τη βία ερμηνεία του Ισλάμ στοχοποιούν Χριστιανούς, αλλά και Μουσουλμάνους (που εκλαμβάνουν ως αποστάτες από την ορθή πίστη, όπως οι ίδιοι την ορίζουν). Οποιοσδήποτε δεν ταιριάζει στην εξτρεμιστική κοσμοθεωρία τους αποτελεί θανάσιμο εχθρό που πρέπει να εξολοθρευτεί. Η ρητορική των ισλαμιστών, ξεκάθαρη και φανερό εδώ και χρόνια, δεν άφησε ποτέ περιθώρια παρερμηνείας. Απλά σε μια εκκοσμικευμένη Ευρώπη που αρκετοί θεωρούν τη θρησκεία ιδιωτική υπόθεση χωρίς ιδιαίτερη σημασία για την κοινωνία, η ανάλυση του τρομοκρατικού κινδύνου γινόταν με όρους «δικούς μας» και όχι των τρομοκρατών. Αποτελεί όμως βασική αρχή να «ακούμε» τον δράστη και στις εξηγήσεις μας να λαμβάνουμε υπόψη (και) τα κίνητρα που μας δηλώνει εκείνος και όχι (μόνο) αυτά που εμείς θέλουμε ή μπορούμε μέσα από το δικό μας πρίσμα να δούμε. Ένα από τα λάθη που έχουν γίνει στην εκτίμηση και ανάλυση του ισλαμιστικού τρομοκρατικού κινδύνου αποτελεί ακριβώς η ανικανότητα της Δύσης να αντιληφθεί το πρόβλημα μέσα στα πλαίσια που θέτουν όσοι τον δημιουργούν. Σαφώς υπάρχουν και άλλοι παράγοντες που επηρεάζουν το φαινόμενο, αλλά δεν μπορούμε να μη βλέπουμε και τον κομβικό: τον θρησκευτικό φανατισμό.

Η φονική δράση των ισλαμιστών εναντίον των χριστιανών πάντως δεν είναι κάτι νέο. Στη Μέση Ανατολή παραδοσιακές και ιστορικές χριστιανικές κοινότητες βρίσκονται υπό διωγμό και βιώνουν ανείπωτη και φρικτή βία εδώ και μεγάλο χρονικό διάστημα. Μοναστήρια και ναοί έχουν στοχοποιηθεί και είναι γνωστή η τραγική περίπτωση των δυο Επισκόπων, του Ελληνορθόδοξου Μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλου καθώς και του Συρορθόδοξου Επισκόπου Γρηγορίου Γιοχάννα Ιμπραήμ που απήχθησαν από εξτρεμιστές το 2013 και ακόμη αγνοείται η τύχη τους.

Οι Χριστιανοί δεν είναι ξένοι φυσικά γενικότερα στην έννοια του μαρτυρίου. Το γνωρίζουν καλά γιατί πάνω στο αίμα των μαρτύρων κτίστηκε η Εκκλησία. Από τον Άγιο Στέφανο και μετά η πορεία της Εκκλησίας περνά μέσα από μαρτύριο. Ρωμαίοι αυτοκράτορες, βάρβαρες φυλές, το κομμουνιστικό καθεστώς σε διάφορα κράτη, οδήγησαν πιστούς, κλήρο και λαό, σε βασανιστήρια και θάνατο ως ομολογία της αγάπης τους για τον Χριστό.

Η σημερινή απειλή εναντίον των πιστών που έρχεται από ισλαμιστές τρομοκράτες δεν πρέπει να αλλοιώσει τον χαρακτήρα της χριστιανικής στάσης απέναντι σε αυτόν που τους εχθρεύεται. Ο Χριστιανός οφείλει να λαμβάνει μέτρα προστασίας για την ασφάλεια του, αλλά δεν ανταποδίδει το κακό, δεν νιώθει έχθρα, δεν μισεί. Προσεύχεται για όλους και εμπιστεύεται τον Θεό. Αντιμετωπίζει ακόμη και τον

θανάσιμο κίνδυνο με το θάρρος που δίδει η νίκη της Ανάστασης του Κυρίου. Άλλωστε θα λειτουργούσε υπέρ της προπαγάνδας και του σχεδίου των Ισλαμιστών η διάσταση μέσα στην κοινωνία ανάμεσα σε μουσουλμάνους και χριστιανούς καθώς και τυχόν πράξεις εκδίκησης-αντεκδίκησης εναντίον ανθρώπων που δεν σχετίζονται με τα τρομοκρατικά χτυπήματα. Είναι πραγματικά εύκολο μέσα στον πανικό να δημιουργηθούν αποδιοπομπαίοι τράγοι, ώστε η δράση εναντίον τους να δημιουργήσει μια ψευδαίσθηση ασφάλειας. Πέραν όμως του ότι μια τέτοια στάση δεν είναι χριστιανική, δεν είναι ούτε δίκαιη, ούτε και αποδοτική από άποψη ασφάλειας.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι δεν είναι το Ισλάμ που επιτίθεται στους Χριστιανούς. Είναι συγκεκριμένοι εξτρεμιστές, που όπως προαναφέρθηκε στοχοποιούν και Μουσουλμάνους. Μαζί Χριστιανοί και Μουσουλμάνοι πρέπει να αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο του ισλαμιστικού εξτρεμισμού, και όχι χώρια, προβάλλοντας ως ασπίδα την αλληλεγγύη. Έτι, οι πολιτικές και τα μέτρα ασφάλειας, η καταπολέμηση της τρομοκρατίας ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας. Δεν χρειάζονται και είναι επικίνδυνοι τυχόν αυτόκλητοι δήθεν «υπερασπιστές της πίστης» και της ασφάλειας που θα βρουν αφορμή ουσιαστικά για να εκδηλώσουν ρατσιστική συμπεριφορά, ενώ η παράνομη δράση τους θα δημιουργήσει έναν ακόμη παράγοντα απαράδεκτης βίας στην κοινωνία.

Οι σύγχρονοι Ευρωπαίοι- άσχετα με το αν είναι χριστιανοί, αν πιστεύουν ή όχι γενικότερα στον Θεό- πρέπει (όπως σε παλιότερα τρομοκρατικά χτυπήματα) να δείξουν και να εκδηλώσουν ηχηρά την αντίθεση τους στην τελευταία τρομοκρατική επίθεση. Το χτύπημα στην εκκλησία St Etienne du Rounray αφορά όλους σε μια Ευρώπη που έχει κατοχυρώσει την ελευθερία της θρησκευτικής πίστης και λατρείας. Το δικαίωμα κάθε χριστιανού να εκκλησιάζεται με ασφάλεια, το δικαίωμα κάθε πιστού να λατρεύει τον Θεό του σε τόπους λατρείας με ασφάλεια πρέπει να είναι δεδομένα. Γι'αυτό και όλοι οφείλουν να φωνάξουν τώρα «je suis [chrétien](#)»!